

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ ΑΡ. ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ 27ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η κοινή πανελλαδική 48ωρη απεργία όλων των εργαζόμενων στην Ενημέρωση είναι το νέο βήμα που κάνουμε στο δρόμο του αγώνα που ξεκινήσαμε από τον περασμένο Δεκέμβρη.

Είναι ένας αγώνας που έδωσε αποτελέσματα, απόδειξη οι συμβάσεις που υπογράφηκαν με την **EPT** και τον **ALTER**, η σύμβαση που υπογράφηκε χθες με την εφημερίδα **Μακεδονία-Θεσσαλονίκη**, που εξαιρούνται από τη 48ωρη απεργία. Ένας αγώνας δίκαιος για αιτήματα απολύτως λογικά που εκφράζουν επείγουσες ανάγκες των εργαζόμενων στην Ενημέρωση. Ένας αγώνας που έδειξε πόσο σωστά ήταν, και παραμένουν, τα συνθήματά μας: **Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ – ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ**. Ένας αγώνας που συσπειρώνει, απόδειξη η καθολική συμμετοχή των δημοσιογράφων και στις προηγούμενες προειδοποιητικές 24ωρες απεργίες και στη 48ωρη που ξεκίνησε πριν μερικές ώρες. Ένας αγώνας πολυμέτωπος, που γίνεται τόσο για τα γενικά συμφέροντα του κλάδου, όσο και για τα προβλήματα στα συγκεκριμένα μαγαζιά. Κι αυτή την ώρα ξέρουμε όλοι σε ποια απαράδεκτη κατάσταση έχει φέρει η εργοδοσία τους εργαζόμενους του **TEMPO**. Είμαστε στο πλευρό των συναδέλφων του **TEMPO**, δεν θα επιτρέψουμε να χαθούν θέσεις εργασίας, δεν θα επιτρέψουμε δημοσιογράφοι να εργάζονται χωρίς να πληρώνονται!

Συνάδελφοι,

Τι ζητήσαμε μέσα από το συνδικαλιστικό διάλογο με την εργοδοσία; Τι διεκδικούμε με τη 48ωρη απεργία μας; Τίποτε περισσότερο από τα αυτονόητα. Να σταματήσουν οι μαζικές

απολύσεις, να προστατευτούν τα εργασιακά μας δικαιώματα με την υπογραφή σύγχρονων συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Απαιτήσαμε αξιοπρεπείς μισθούς και εφαρμογή των νόμων που ορίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις εργοδοτών και εργαζόμενων. Ενώσαμε τη φωνή μας με όλους όσοι θέλουν να εξασφαλιστεί η ποιότητα της ενημέρωσης, η ελεύθερη και αντικειμενική πληροφόρηση του κόσμου. Με αυτά τα αιτήματα προσήλθαμε στις διαπραγματεύσεις και εξαντλήσαμε όλα τα περιθώρια του συνδικαλιστικού διαλόγου.

Στην τελευταία συνάντηση με την εργοδοσία, η **EIHEA** παρουσίασε προτάσεις ουσιαστικά χειρότερες από τις αρχικές. Πρότεινε αύξηση 5,5% αντί 5 που ήταν η αρχική της πρόταση, αλλά στην πραγματικότητα έκανε έναν εσωτερικό συμψηφισμό, ενσωματώνοντας τις πενταροδεκάρες που έδινε ως επίδομα δήθεν νέας τεχνολογίας, το οποίο τώρα αρνείται. Την ίδια ώρα παρέπεμπε σε άοριστο χρόνο και μέσω κάποιων επιτροπών που κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητά τους όλα τα άλλα θέματα που είχε θέσει για ρύθμιση το Δ.Σ. της **ΕΣΗΕΑ**. Δηλαδή, τη γραπτή κατοχύρωση της πενθήμερης εργασίας, τα πνευματικά δικαιώματα, την αμοιβή για την εργασία στα ένθετα των εφημερίδων και το επίδομα χρήσης νέας τεχνολογίας.

Συνάδελφοι,

Σήμερα πρέπει να το πούμε δυνατά και κατηγορηματικά: Δεν ήμασταν εμείς που οδηγήσαμε σε αδιέξοδο τις διαπραγματεύσεις, αλλά η εργοδοσία. Κι αυτό πρέπει να είναι σαφές σε όλους.

Οι ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων της ενημέρωσης προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν συνειδητά την κοινή γνώμη. Ας γνωρίζουν, λοιπόν, όλοι ότι οι διαπραγματεύσεις δεν σκόνταψαν στο παζάρι για το ποσοστό των αυξήσεων. Τα βασικά ζητήματα, εκείνα που έδειξαν ότι η εργοδοσία δεν ήταν εξ αρχής διατεθειμένη να αναζητήσει ρεαλιστικές λύσεις, ήταν η 5νθήμερη εργασία και οι θεσμικές διεκδικήσεις – αυτά αρνήθηκε η εργοδοσία, και με αυτή την άρνηση απέδειξε ότι κλείνει τα μάτια στην πραγματικότητα.

Με ποια επιχειρήματα αλήθεια αρνούνται το πενθήμερο; Μήπως δεν ήταν εδώ και μια εικοσαετία τουλάχιστον άμεσα ή έμμεσα

αποδεκτό; Ή μήπως δεν αποτελεί μια διεθνώς κατοχυρωμένη πραγματικότητα; Το ίδιο ισχύει και για τα πνευματικά δικαιώματα και για τα επιδόματα που επιβάλλονται από τις εφαρμογές της νέας τεχνολογίας στην ενημέρωση. Πώς είναι δυνατόν οι επιχειρήσεις της ενημέρωσης να εκσυγχρονίζονται, να θέλουν να κατακτήσουν ευρωπαϊκά στάνταρ, αλλά αυτό να μην αφορά τους εργαζόμενους, τις συνθήκες μέσα στις οποίες δουλεύουν; Πώς είναι δυνατόν να δεχτούμε να μας οδηγούν στο παρελθόν, σε ένα εργασιακό μεσαίωνα;

Συνάδελφοι,

Ακούσαμε τις μέρες αυτές να επαναλαμβάνονται οι παλιές κατηγορίες ενάντια στις απεργιακές κινητοποιήσεις μας. Η **EIHEA**, αφού απέρριψε τις λογικές προτάσεις μας, δήλωσε ότι με τις απεργίες δυσχεραίνονται οι σχέσεις της Ενώσεως Ιδιοκτητών με την Ένωση Συντακτών.

Εμείς λέμε, ας αφήσουν τους αφορισμούς, κι ας δώσουν συγκεκριμένες απαντήσεις στους δημοσιογράφους και σε όλους τους εργαζόμενους στην ενημέρωση.

Πώς φαντάζονται ότι θα υπάρξουν και θα λειτουργήσουν στο μέλλον οι επιχειρήσεις τους; Μετακυλίωντας τα όποια οικονομικά προβλήματα ή αδιέξοδά τους στους εργαζόμενους, στους δημοσιογράφους; Ας πούνε ξεκάθαρα λοιπόν στους εργαζόμενους της ενημέρωσης ότι για όλες τις αμαρτίες του παρελθόντος, για την κακοδιαχείριση, για τα παράτολμα ανοίγματα των επιχειρήσεων, για τα παιχνίδια του χρηματιστήριου, πρέπει να πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Με μισθούς που θα τρέχουν πίσω από τον πληθωρισμό, με αβεβαιότητα και ανασφάλεια για μια θέση εργασίας που σήμερα υπάρχει και αύριο δεν υπάρχει, γιατί αυτό απαιτούν οι αναδιαρθρώσεις των επιχειρήσεων, η εξυγίανση, οι συγχωνεύσεις. Ποιο είναι το πρότυπο που μας προτείνουν για να ακολουθήσουμε; Μήπως η κατάσταση που επικρατεί σε ορισμένες επιχειρήσεις, όπως για παράδειγμα στο **TEMPO**, που χαρακτηρίζονται από την απόλυτη αυθαιρεσία της εργοδοσίας; Αν αυτό θέλουν και αυτό εννοούν ως λογικό, ας το πούνε χωρίς περιστροφές.

Η Ένωση Συντακτών λέει όχι κατηγορηματικά σ' αυτή τη λογική. Δεν θέλουμε να μπλοκάρουμε τις εξελίξεις, θέλουμε να έχουμε αποτελέσματα στις διεκδικήσεις μας, γιατί αυτό υπαγορεύει το συμφέρον του κλάδου. Αλλά ας είναι καθαρό σε όλους: Δεν θα σύρουμε, συνάδελφοι, εμείς τον κλάδο σε συμβιβασμούς που θα υπονομεύσουν το παρόν και το μέλλον του.

Ορισμένοι, εργοδότες και διευθυντικά στελέχη, λένε ότι οι κινητοποιήσεις μας έχουν αρνητικές συνέπειες στις μικρές επιχειρήσεις. Θα ήταν προτιμότερο να απευθυνθούν στην **EIHEA** που κωλυσιεργεί στο θέμα της υπογραφής σύμβασης και όχι στην **ΕΣΗΕΑ**. Η Ένωση Συντακτών δεν έχει στο στόχαστρο τα μέσα ενημέρωσης, μικρά ή μεγάλα, αλλά τη διασφάλιση συνθηκών αξιοπρεπούς εργασίας για τον δημοσιογραφικό κλάδο.

Άλλωστε, αυτή η αντιπαράθεση μικρών ή μεγάλων επιχειρήσεων, όπως και η αντιπαράθεση δήθεν τύπου-ραδιοφώνου-τηλεόρασης, αποδείχτηκε ότι δεν εμποδίζει τους ιδιοκτήτες να αντιτίθενται σε ένα κοινό μέτωπο στις διεκδικήσεις των δημοσιογράφων. Το μέτωπο της εργοδοσίας ενάντια στις διεκδικήσεις μας δείχνει ποιες είναι οι πραγματικές προθέσεις τους για την ενημέρωση. Ακόμη και όταν ορισμένοι κόπτονται για την ποιότητα, όταν οι εφημερίδες καταγγέλλουν τα τηλεοπτικά σκουπίδια, όταν συζητάνε για μέτρα αυτορύθμισης και δεοντολογίας που θα διασφαλίζουν την έγκυρη πληροφόρηση, όλοι μαζί αρνούνται να διασφαλίσουν το βασικό. Αρνούνται να διασφαλίσουν τον εργαζόμενο δημοσιογράφο, αυτόν που καλείται να φέρει σε πέρας το έργο της ενημέρωσης. Τον καταδικάζουν σε απαράδεκτες εργασιακές σχέσεις, έτσι ώστε να μπορούν να τον μεταχειρίζονται στη συνέχεια σαν ένα απλό εξάρτημα της παραγωγικής μηχανής τους.

Εμείς απορρίπτουμε αυτή τη λογική. Διεκδικούμε για το επάγγελμά μας μια θέση που πρέπει να αντιστοιχεί στην κορυφαία σημασία της ενημέρωσης για τη σύγχρονη κοινωνία.

Είναι φανερό, συνάδελφοι, ότι είμαστε αντιμέτωποι με μια κατάσταση εξαιρετικά περίπλοκη, σύνθετη. Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τα δίκαια αιτήματα του δημοσιογραφικού κλάδου απέναντι σε όλους όσοι αρνούνται να πάρουν τις ευθύνες τους, ή κωλυσιεργούν, ή υπονομεύουν το συνδικαλιστικό διάλογο.

θα περιφρουρήσουμε τον απεργιακό μας αγώνα, θα φέρουμε σε πέρας με επιτυχία τη 48ωρη απεργία. Και είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε μαζί με όλες τις συνεργαζόμενες ενώσεις την κλιμάκωση των αγώνων μας. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και τις προκλήσεις των καιρών, με ενότητα, με αποφασιστικότητα, με τη συναίσθηση ότι πράξαμε το καθήκον μας, με τη συμπαράσταση της πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας που πιστεύουμε ότι θέλει ουσιαστική, έγκυρη, ποιοτική ενημέρωση.